A°. 1833. N°. 60.

ZONDAG DEN 28sten JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO, 27 *Julij.* Vervolg van de uittreksel uit de Nederlandsche Staats-Courant van 3 Junij.

Aan Hunne Excellentien Mijne Heeren den Buitengewonen Gezant van Zijne Majesteit den Koning der Franschen, en den Eersten Secretaris van Staat van Zijne Britannische Majesteit, voor de Buitenlandsche zaken.

Londen, 16 April 1833.

De ondergeteekende, gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, heeft zich beijverd, om aan zijn Hof de Nota over te zenden, die hij op den 2den April de eer gehad heeft van Hunne Excellentien den Buitengewonen Gezant van Zijne Majesteit den Koning der Franschen en den Eersten Secretaris van Staat van Zijne Britannische Majesteit voor de Buitenlandsche zaken te ontvangen.

Op grond der zoo even bij hem ontvangene voorschriften, strekt het hem tot genoegen aan Hunne Excellentien te kunnen uitdrukken, hoe zeer de Nederlandsche Regering zich geluk wenscht, van in den bevredigenden geest, die in de zamenstelling dier Nota doorstraalt, een gunstig voorteeken te hebben gevonden voor de spoedige sluiting eener schikking, en in welk eene mate het hof van 's Gravenhage door dezelfde gevoelens bezield is.

Daar Hunne Excellentien hem wel met eenige aanmerkingen hebben willen vereeren op het ontwerp van overeenkomst, dat hij de vrijheid genomen heeft hun den 23sten Maart te overhandigen, zoo heeft de Nederlandsche regering hem bijzonder aanbevolen, om de gronden waarop dat ontwerp berustte in een kort vertoog uiteen te zetten, ten einde aan Hunne Excellentien een nieuw bewijs te geven hoeveel haar gelegen is aan hun gevoelen en aan hunne beoordeeling der van het Nederlandsche kabinet uitgegane handelingen.

Overeenkomstig dezen last, zal de ondergeteekende zich ter zake van de aanhaling van het 3de protokol der Londensche Conferentie veroorloven, op het 34ste protokol van 23 Augustus 1831 te verwijzen, alwaar eene schorsing van vijandelijkheden voor een bepaalden tijd doelmatiger geacht is geworden, dan eene onbepaalde wapenschorsing, en meer beantwoordende aan den staat der onderhandelingen, aan de gegronde hoop der Mogendheden, om binnen een korten tijd eene finale schikking tot stand te brengen, en aan de noodzakelijkheid dier schikking voor de regtstreeks belanghebbende partijen en voor het behoud van den algemeenen vrede. Indien nu destijds eene wapenschorsing van zes weken overeenkomstig dat beginsel voor voldoende geacht is geworden, zoo heeft de Nederlandsche Regering gemeend, geen ondubbelzinniger bewijs te kunnen geven van hare opregte begeerte, om, zonder nieuwe verwikkelingen tot eene ontknooping te geraken, dan door thans — nu eene schikking voor de regtstreeks belanghebbende partijen, en voor het behoud des algemeenen vredes niet minder noodzakelijk is, nu de op te lossen vraagstukken, gelijk Hunne Excellentien te regt hebben aangemerkt, zoo vereenvoudigd en zoo gemakkelijk te beslissen zijn, en nu het Kabinet van 's Gravenhage reeds door zijne Nota's en ontwerpen bewezen heeft, dat het bereid is om tot de fundamentele bepalingen toe te treden, die de Londensche Conferentie voor onveranderlijk verklaard heeft. — Die wapenschorsing tot eenen tijd van ongeveer vier maanden uit te strekken. — Het is derhalve moeijelijk te bevroeden, hoe het 3de artikel des ontwerps eene hervatting der vijandelijkheden zoude voorspellen, daar hetzelve getuigt van het innige bewustzijn, dat de definitive schikking lang vóór den afloop van bovengemelden tijd van vier maanden tot stand gebragt zoude zijn.

Daar intusschen dat artikel bij Hunne Excellentien minder gunstig schijnt opgenomen te zijn, zoo is de ondergeteekende gemagtigd geworden, om de volgende bepaling voor te stellen: »In afwachting dat »de betrekkingen tusschen Holland en Bel»gie door een definitief verdrag ten volle »geregeld zijn, zal Zijne Majesteit de Ko»ning der Nederlanden, Groot-Hertog van »Luxemburg, met opzigt tot de staking der »vijandelijkheden en tot de vaart op de »Schelde, den staat van zaken herstellen, »zoo als die vóór den 1sten November »1832 is geweest."

Het vierde artikel zoude alsdan luiden: »Hetzelfde zal het geval zijn met de Bel»gische troepen, voor zoo veel de staking »der vijandelijkheden betreft; en de ge»zegde troepen zullen de plaatsen op de »beide oevers der Schelde, van af Pijp-»Tabak tot beneden het dorp Duel en het »fort Frederik-Hendrik, die zij op den »1sten November niet bezet hadden, ont»ruimen, en aldaar alles herstellen op den»zelfden voet waarop het zich op dat tijd»stip bevonden heeft."

In het laatste gedeelte van dat artikel, waarover de ondergeteekende insgelijks bereid is zich te verstaan, is het geenszins de bedoeling geweest, om de algeheele ontruiming van grondgebied door de Belgen te vorderen; welke ontruiming integendeel noch ten aanzien van Limburg, noch van Luxemburg, maar eenigljk voor zoo veel sommige in de nabijheid van Lillo en Liefkenshoek gelegen oorden betreft, zou plaats hebben, en zulks met het doel, niet om de werking der burgerlijke overheden aldaar te beperken, maar alleen om de Belgische krijgslieden daaruit te verwijderen, en op die wijze, in afwachting van het sluiten der definitive schikking, en in navolging van het groot aantal soortgelijke beschikkingen in dergelijke gevallen, betreurenswaardige botsingen te vermijden.

De vrije gemeenschap met Maastricht, waarvan in het 5de artikel melding wordt gemaakt, werd op geen vroeger tijdstip door de vijf Mogendheden betwist. Zij werd, als in zich zelve van het denkbeeld eener wapenschorsing onafscheidelijk, in eenen geest van bevrediging en tot vergoeding van het openen der vaart op de Maas toegestaan.

Daar de Regeringen van Frankrijk en Groot-Britannie zich ten aanzien van het in art. 6 vermelde onderwerp bereid verklaren, om nopens dat vraagstuk de verbindtenissen aan te gaan, die zij in de, door dezelve aan den Baron van Zuylen medegedeelde ontwerpen van overeenkomst hebben voorgesteld, zoo grijpt het Nederlandsche Kabinet deze nieuwe gelegenheid aan, om te doen zien, hoe zeer het de inzigten der Hoven van Parijs en Londen wenscht te volgen, daar het de redactie, door hen gevraagd, wil aannemen.

Behalve dat uit deze verbindtenissen reeds volgt, dat de voorkeur aan het sluiten van eene voorloopige overeenkomst gegeven wordt, zoo is het Hof van 's Gravenhage te eerder bij dit eerste, in de Nota Hunner Excellentien uitgedrukte alternatief blijven stilstaan, omdat Oostenrijk, Pruissen en Rusland van den beginne af ijverig medegewerkt hebben, om de talrijke moeijelijkheden, waarmede deze langdurige onderhandelingen bezet zijn geweest, uit den weg te ruimen, en ook daardoor nieuwe aanspraak hebben erlangd, om aan de behandeling der nog aanhangige geschilpunten deel te nemen, met welke men dienvolgens onmiddelijk na het sluiten der voorloopige overeenkomst zich bezig zal moeten houden. Door het volgen van dezen weg, zal de definitive oplossing der onderwerpen, die te vereffenen blijven, aan de gemeenschappelijke medewerking der vijf Mogendheden, die zich ter Conferentie van Londen hebben doen vertegenwoordigen, toevertrouwd worden, en zich in overeenstemming gebragt vinden met de stelling der Nederlandsche Regering en met de behoeften van Europa.

De ondergeteekende neemt deze gelegenheid waar, enz.

(*Geteekend*) S. DEDEL.

Londen, 22 April 1833.

De ondergeteekenden, Buitengewoon Gezant van Z. M. den Koning der Franschen, en Eerste Secretaris van Staat van Zijne Britannische Majesteit voor de Buitenlandsche zaken, hebben de eer gehad de nota van den 16den dezer te ontvangen, die Zijne Excellentie de Heer Dedel, Gevolmagtigd Minister van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, door zijn Hof gelast is geworden hun te overhandigen in antwoord op die welke zij den 2den dezer aan hem hadden doen toekomen, en zij kunnen niet nalaten hun leedwezen te betuigen daarover, dat zij die nota zoo weinig berekend hebben bevonden, om de finale schikking te bespoedigen, welker sluiting de Nederlandsche Regering verklaart met ongeduld te gemoet te zien, en die voor de belangen van Holland zelf niet minder noodig is dan voor het behoud van den algemeenen vrede.

Stilstaande bij dat gedeelte der nota van Zijne Excellentie den Heer Dedel, waarbij op het 34ste protocol verwezen wordt, onthouden de ondergeteekenden zich van het maken van die aanmerkingen, waartoe het tijdvak, op hetwelk men hier doelt, hun eene natuurlijke aanleiding zoude kunnen geven, dewijl zij meenen, dat het weder ophalen van verledene redenen tot klagten tegen de Nederlandsche Regering slechts zoude kunnen dienen om het werk der bevrediging te belemmeren, hetwelk het onveranderlijke doel is geweest der pogingen van hunne respective Regeringen.

Zij zullen zich dus bepalen tot de aanmerking, dat, alzoo de tegenwoordige omstandigheden grootelijks verschillen van die in het bedoelde tijdvak, de maatregelen, welke men destijds voegzaam achtte te nemen, alle toepasselijkheid op den tegenwoordigen staat van zaken verloren hebben. Maar de ondergeteekenden moeten aan de Nederlandsche Regering herinneren, dat, ofschoon de vijf Mogendheden destijds tot eenen wat den tijd betreft bepaalden wapenstilstand hunne toestemming gaven, toch hunne bedoeling echter nimmer geweest is, gelijk uit alle de handelingen der Conferentie blijkt, om toe te geven, dat, na afloop van den voor den wapenstilstand vastgestelden tijd, aan Holland en aan Belgie vergund zou worden, om de vijandelijkheden te hervatten. Om dit te bewijzen behoeven de ondergeteekenden zich slechts te beroepen op de onder D aan het protokol n°. 49 gehechte nota, die door de Conferentie aan de Gevolmagtigden der Nederlanden gerigt werd, en waarbij de Gevolmagtigden der vijf Hoven verklaren: »dat zij niet »anders kunnen, dan hun vaste voornemen »doen kennen, om zich, door alle te hun»ner beschikking staande middelen, te ver»zetten tegen de vernieuwing van eenen »strijd, welke thans doelloos geworden is, »voor de beide landen eene bron van groote »rampen worden, en Europa met eenen »algemeenen oorlog bedreigen zoude, wel»ken te verhoeden de eerste pligt der vijf »Mogendheden is."

Sedert zijn de vijf Mogendheden nimmer van dit besluit afgeweken, zelfs hebben zij hetzelve, in hare opvolgende akten, menigvuldig reizen en eenstemmiglijk herhaald, — maar zoo de vijf Mogendheden het in de maand October 1833 onnoodig geacht hebben, om van de Nederlandsche Regering het aangaan van een vernieuwden en onbepaalden wapenstilstand te eischen, dan kwam dit voort uit het besef, dat het van hen afhing om den duur daarvan door hunne verklaring te verlengen, of het verbreken van dien wapenstilstand door kracht van wapenen te wreken.

Ongetwijfeld zouden de Regeringen van Frankrijk en Groot-Britannie ook nu weder denzelfden weg kunnen volgen en de voortduring van den wapenstilstand verzekeren, door bij eene verklaring aan de Nederlandsche Regering aan te kondigen, dat de schending van dien wapenstilstand als eene daad van vijandelijkheid tegen de beide Mogendheden zoude worden aangemerkt.

Zoo de beide Regeringen dit middel niet te baat nemen, en liever willen dat de wapenstilstand het gevolg eener wederzijdsche toestemming zij, dan is dit waarlijk niet omdat zij aan hare magt twijfelen, om de door haar, en door Oostenrijk, Pruissen en Rusland verwaarborgde onafhankelijkheid en onzijdigheid van Belgie te doen eerbiedigen, maar omdat zij den door haar ingeslagen weg beschouwen als den meest bevredigenden, en bij gevolg als het best berekend, om tot het doel te leiden, waarop hunne staatkunde steeds is gerigt geweest.

Bij hunne nota van den 2den dezer hebben de ondergeteekenden zich verzet tegen het voorstel der Nederlandsche Regering, om den wapenstilstand slechts eenen bepaalden tijd te doen duren; en de redenen, die zij daarvoor hebben opgegeven, kwam hun zoo voldingend voor, dat zij met vertrouwen verwachtten, dat aan Zijne Excellentie den Heer Dedel volmagten zouden worden gezonden, om in een onbepaalden wapenstilstand te bewilligen, immers zoo de Nederlandsche Regering het gepast oordeelde de onderhandeling voort te zetten. Zij zijn dus in hunne verwachting uitermate bedrogen geworden, toen zij, in de nota van den 16den dezer, juist op hetzelfde punt een voorstel vonden, hetwelk nog meer voet aan tegen-bedenkingen gaf, dan dat, hetwelk zij voor onaannemelijk verklaard hebben.

De Nederlandsche Regering stelt thans voor, om, met opzigt tot de staking der vijandelijkheden, den staat van zaken te herstellen zoo als die was vóór de maand November 1832, — en welke was nu die staat van zaken, en in hoeverre zou dezelve berekend zijn om eene voldoende zekerheid voor de handhaving des vredes aan te bieden?

Het is waar, dat er, gedurende het jaar, hetwelk de maand November jl. voorafging, feitelijk eene verlengde staking van vijandelijkheden plaats had; maar het is niet minder waar, dat de Koning der Nederlanden gedurende datzelfde tijdvak onveranderlijk staande hield, dat hij door geenerlei wapenstilstand gebonden was, dat het hem vrij stond om telkens, wanneer hij zulks voegzaam achtte, de vijandelijkheden te hervatten; terwijl de vijf Mogendheden van hunnen kant, zonder het regt zelf van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden te betwisten, hem eenvoudig verklaarden, dat, zoo hij dit regt in uitoefening bragt, zij zulks als eene daad van vijandelijkheid jegens haar zelve zouden beschouwen.

Is dit nu een staat van zaken van dien aard, dat de Koning der Nederlanden in goeden ernst zou kunnen voorstellen dien door eene formele overeenkomst te herstellen? Het doel der overeenkomsten tusschen de Staten is om van eene overeenstemming, maar niet om van een verschil te doen blijken.

De ondergeteekenden verlangden bij hunne nota van den 2den dezer de tijdelijke erkenning der onafhankelijkheid van Belgie tot op de sluiting van een definitief verdrag.

Dat voorstel is op zich zelf zoo redelijk, en een zoo natuurlijk gevolg van den wapenstilstand, dat, daar er in de laatste door Zijne Excellentie den Heer Dedel ingediende nota geenerlei bedenking tegen gemaakt is, zij niet anders kunnen dan zich met de hoop te blijven vleijen, dat de Nederlandsche Regering zich tegen de aanneming daarvan volstrekt niet zal verzetten.

Wat de door de Nederlandsche Regering op nieuw te berde gebragte vraag betreft, om zekere op het Belgisch grondgebied gelegene punten door de Belgische troepen te doen ontruimen, moeten de ondergeteekenden enkel verklaren, dat het voor hunne Regeringen onmogelijk zoude zijn zulk eenen eisch aan het Belgische bewind te doen. Daar Frankrijk en Groot-britannie de verpligtingen moeten ten uitvoer leggen, die zij jegens het Belgische bewind hebben aangegaan, zoo hebben zij ondernomen om dat Bewind in het bezit te stellen van al het grondgebied, dat bij het verdrag van 15 November aan hetzelve verzekerd is; en zoo deze Mogendheden geneigd zijn om in eene tijdelijke schikking te bewilligen, uit krachte waarvan de Nederlandsche troepen Lillo en Liefdenshoek zouden blijven bezetten, terwijl van den anderen kant een aanzienlijk gedeelte van het Nederlandsche grondgebied als een onderpand van gelijke waarde in handen der Belgen zou blijven, zoo zouden zij toch nooit van de Belgen kunnen vergen, om plaatsen te verlaten, waarvan het bezit hun door de vijf groote Mogendheden verwaarborgd is geworden.

Met opzigt tot de militaire gemeenschap der bezetting van Maastricht met Duitschland en Holland, zijn de ondergeteekenden nooit van zins geweest zich tegen de handhaving der vrijheid van die gemeenschap te verzetten; maar zij hebben dezelfde vrijheid voor de handelsgemeenschap van Belgie door Maastricht heen gevraagd; en zij zijn overtuigd, dat de Nederlandsche Regering de onvermijdelijke noodzakelijkheid eener dergelijke bepaling zal erkennen.

Deze zijn de bedenkingen, welke de ondergeteekenden te maken hebben tegen dat gedeelte der Nederlandsche nota, hetwelk tot eene voorloopige overeenkomst betrekking heeft; maar zij moeten nog doen opmerken, dat de Nederlandsche Regering in die nota dat gedeelte van de laatste mededeeling der ondergeteekenden met stilzwijgen voorbijgaat, hetwelk betrekking heeft tot de spoedige en gemakkelijke vereffening van verscheiden door hen opgegevene punten, en waarvan het slot strekte, om voorschriften en volmagten te erlangen, die Zijne Excellentie den Heer Dedel in staat zouden gesteld hebben, om de bedoelde punten met hen te regelen.

Het doet den ondergeteekenden leed te moeten zeggen, dat dit stilzwijgen hun maar al te veel grond oplevert om te vreezen, dat de Nederlandsche Regering nog altijd wenscht elken afdoenden en regtstreekschen stap te vermijden, waardoor aan deszelfs geschillen met Belgie een eind zou worden gemaakt. Intusschen vleijen zij zich, dat hunne vrees niet door de uitkomst geregtvaardigd zal worden; maar om de reeds door hen ontwikkelde redenen vinden zij zich verpligt, om op de dringendste wijze hunne vertoogen bij het Kabinet van 's Gravenhage te herhalen, ten einde de Heer Dedel van de daarvoor noodige volmagten en voorschriften voorzien worde. En de ondergeteekenden mogen aan het verleenen van zoodanige volmagten niet twijfelen, indien bij Zijne Nederlandsche Majesteit werkelijk de geneigdheid bestaat, om op redelijke en regtvaardige voorwaarden den vrede met de Belgen te sluiten.

De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid waar, om aan Zijne Excellentie den Heer Dedel bij vernieuwing de verzekering hunner meeste hoogachting aan te bieden

(*Geteekend*) Talleyrand. Palmerston.

ADVERTISSEMENTEN.

ADMINISTRATIE VAN FINANCIEN.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, dd. 24sten dezer, no. 864/816, het kohier van de voor dit jaar aangeslagen belasting op de Huurwaarde van huizen, *executoir* verklaard zijnde, zoo wordt zulks bij dezen ter kennis van de contribuabelen gebragt, en dezelven aangemaand om hun verschuldigde, vóór het einde der volgende maand *Augustus*, ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, te komen voldoen.

Paramaribo den 25 *Julij* 1833.

De Administrateur van Financien,
Ch. Leers.

TRANSPORTEN.

(29757) Den 14den Julij 1833. J. GOEDE, aan AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees - Kuratele - en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, als beheerende den Boedel wijlen M. E. EVANS, geboren ROTHE, van een Erf en daarop staande Gebouwen, aan de *Kromme Elleboog Straat*, La. A. No. 94.

Den 17den. AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees - Kurateele - en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, als beheerende den Boedel G. G. PFANNENSTILL, aan E. S. C. GERDING, J. S. GERDING en J. W. GERDING, Kinderen van S. C. PFANNENSTILL, van de helft in het Huis en Erf, aan de *Saramacca Straat*, La. D. No. 543.

Den 20sten. UNICO WILKENS, privé en qq., Boedel U. H. WILKENS, aan EGBERT van EMDEN, GRACIA de la PARRA en SAMUEL HANANJA de la PARRA, van de Huizen en Erven aan de hoek van de *Wageweg- en Kerkhof Straten*, La. C. No 83 en 85.

Den 23sten. J. ZAAL qq., FREDRIK TAUNAIJ, aan N. G. VLIER, van een Huis en Erf, aan de *Graven Straat*, La. B. No. 48.

Paramaribo den 24 *Julij* 1833.

WENTHOLT,
Adjunct Griffier

(29729) Wordt bij publieke inschrijving te koop aangeboden, van de Plantaadje *Buijsenvlijt*:

Pm. 5000 ℔ heele witte bast } KOFFIJ,
» 1200 » » zwarte bast }
» 400 » gebroken }

in de Waag te leveren, waarvan de monsters ter Griffie van het Geregtshof dezer Kolonie te bezigtigen zijn; zullende de inschrijvings-billetten aldaar worden aangenomen, tot Maandag morgen den 5 Augustus e. k., des voormiddags om *negen* uren, als wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend, de koper zal betalen voor de Koffij zakken *f* 1.

Paramaribo den 27 *Julij* 1833.

JAN de JAGER Ez. c. s.,
Sekwesters.

(29751) Kapt. C. WESSELS, voerende het Hollandsch Galjoot-Schip *Snelheid*, zal stellig den 26sten Augustus e. k., zijn Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Recommandeert gemelde Bodem aan Heeren Planters en Kooplieden, ter inlading van Suiker en Katoen.

Paramaribo den 24 *Julij* 1833.

(29728) Kapt. J. E. SCHINLEBEKE, voerende het Nederlandsch Schip *Henriette*, zal tegens ultimo Augustus e. k., zijn Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Paramaribo den 27 *Julij* 1833.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.